

Кляса проти кляси.

«Хто ви?» — питає соціялістів нарід, з дивом прислухуючись до наших бесід, з непорозуміlostію глядячи на нашу борбу. Яка сила породила сих людей зневажаючих все те, що приято рахувати — святим? Яка сила гонить їх на борбу зі всім, держачим у своїх руках власть?

Чи яка небудь зла видумка, або пуста жартоблива похоть поклікала їх до життя? Ні! Із осередка твоєї бідноти працюючий народ, родив ся наш рух.

В нашій гурті знайдуть ся люди з різних причин. Не однака наша дорога, якою кождий запас йде до соціялізму. Одному ще в колісці пужда приспівувала сумну пісню. Другий продумав свою думу під гуркотом машинних коліс, а той в душній кримінальній келії, звів свій рахунок із соціалним нерівним ладом, який викинув його із свого суспільства за вільну думку, за високі ідейні стремління. Подивіть ся на яку небудь ріку і в своїй голові розділіть її води на багато капель, кожда капля має свою особну історію, не однаковою дорогою она зробилась, заки влилась в спільне русло. І всі води котрі творили ся із мільонів капель, живуть одним спільним життям і є одна спільна причина, котра створила сю ріку і дала їй самостійне життя — її блистру дорогу.

В точности так живе і наш соціялістичний рух і є одна спільна причина котра, його створила.

А ся причина — се усліве життя робочої